

התרכזות ומרכז עצמי

1. בניית ה'לי' והגבלה לפני מתן תורה

אפסם ראייתם אשר עשייתי למצרים ואשא אתכם על כתפי נשרים ואבא אתקם אל': עטה אם שמעו תשעמו בקהל ונשمرתם את בריתנו והייקם לי סגלה מכל הימים כי ל' כל הארץ: ואפסם תהיו לי ממלכת כבנים וגוי קדוש אלה פבדרים אשר פדבר אל בני ישראל: (שמות יט, ד-ו)

2. תורת מלאכים

ואותו תחן קדמי מליכון קתורי כלליא וכהני משמשין עם קדיש אלין פתגמי דתමיל עם בני ישראל. (תרגום יונתן, שמ)

3. הסגול העליון

דע כי הטעם הוא לא לפי שהקהל הוא התפארת סוד התורה ממש, והברית הוא היסוד. ואם יתנו לבם לקיים אלו הב' דרגין על ידי שישמעו אל התורה, וישמרו את הברית שהוא היסוד שלא יגמו בו בבריאות אסורות, אז יתקיימו בכך במקום העליון. אבל אם יגמו בב' דרגין אילין בודאי ירדו למטה, כי הפגם הוא שמורדים. עם זה מובן יפה גם מ"ש אחר כך: כי ל' כל הארץ, הם היסוד והמלחמות. (הרבי מ.ד. ואל, שמ)

4. פיזור וייחוד הדעת

וכיוון שצפה אברהםáb ע"ה והבית וראה וחקר והבין וחכם וצרף ווצר ועלתה בידו אז נגלה עליו אדוֹן הכל ברוך הוא והושיבתו בחיקו ונש��ו על ראשו וקראו אהובי וכרת לו ברית ולזרעו והאמין בה' ויחשבה לו צדקה, וכרת לו ברית בין עשר אצבעות רגליו והוא ברית המילה, ועשר אצבעות ידיו והוא הלשון. (ספר היצירה, ו, ד)

5. שמחה בעשיה

אבל נביא שפנתנמא ב"זה פדבר", שאימן רוצה בשכר הטעיות, אלא רוצה בטעיה בטעמה, שהוא קשיטם כל כה בטעמה, עד שפמתו בכל מין שכר, נמצא שעולם בא פא של' בטעיה בטעמה. וזה בוחינת נביא, כי' שלום שכר, בוחינת: "זה פדבר", בוחינת אפקלאה בטעאה, כמו אדם קראה דבר מקרוב בראיה יפה נברה, כמו כן הוא גבנה מטעאה בטעמה, ושכרו געד עיניו: ... ואשלפנשלה פקדוש ברוך הוא פתקון וקסדרן, אז' בקדוש ברוך הוא קשיטם בכם אמרעה בכם, כמו שכתוב (שם ק"ד): "ישמח ה' בטעשו". כמו בעל מלאכה, שעושה איזה קל', ומכל' ההוא יפה, איזה הוא מטעאג בה, וושטפה של בקדוש ברוך הוא היא מילבשת בטעיות, כי' הם אפקדיינו. וכי' שעושה בטעיה בטעמה מהטעיה בטעמה, גמץא פשעכטן בטעמיה שטעמיה, הוא גנטס בטעמיה בקדוש ברוך הוא, שטפות בטעשו, וזה בוחינת (שם קמ"ט): "ישמח ישראל בטעשו": (ליקוטי מוהר"ג, ה)

6. דבקות ורזי תורה

תביעה של שקר היה לבקש מהנשמה דבוקות אלוהית אמתית, ללא שגוי של לימוד עמוק רזי תורה. וכל מי שכבר קרב לטרקלין, כשיתרחק ממנו גם בזמן קצר, הרוי הוא לנכד בראשת של שנה ופירש, או"פ שיעסוק בשאר מקצועות שבתורה, וק"ו כשלבו ישאהו לבטל לגמרי מן התורה, מאיזה טעם שייהיה. (אורות הקדוש ד, עמ' תמה, הראי"ה קוק)

7. עבודות של ה'אני' וה'אני' המזדייף'

1. אנחנו: תזכיר שנשמרת חלק אלה ממעל

2. לא יהיה לך אלוקים אחרים: תזכיר שהכעס מסלק את חכמתך עד שאתה זר לעצמך ונכנו לפוזות

3. לא ת שא: שומר על דבריך כי הרוי הוא המתוו בין הפנים והחוץ והוא משפיע על מחשבותך

4. שומר את השבת: לא עוגן ולא שבת אין לך ישוב הדעת והפיזור מביא לרצון לרצונות את זולתך ולא להתחבר אליו בczורה אהובה

5. נבד את אביך ואת אמך: לא חיבור לאבאו והאימה התווך נפשיים אתה נשאר זר לעצמיך

6. לא תרצו: כל הפוול במומו פועל, כי הוא מבטל את הצלם גם של עצמו

7. לא תנאף: אשתק כגופך ואין טוב ממנה או ממנה

8. לא תגנוב: החומר עלול להעבירך מהחייב לעמוק נשמרת

9. לא תענה עדות שקר: תלמד להסתכל על המציאותות בראייה פנימית והוא אמתית

10. לא תחמוד: איזהו עשיר השmach בחלקו